

Sygn. akt I C 2171/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSR Anna Litwińska – Bargiel

Protokolant: Edyta Szmigiel

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2015 roku w Dzierżoniowie

sprawy z powództwa **B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G.**

przeciwko **M. S.**

o zapłatę kwoty 10.283,70 zł

I/ zasądza od pozwanego **M. S.** na rzecz strony powodowej **B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G.** kwotę **3.383,70 zł** (trzy tysiące trzysta osiemdziesiąt trzy złote siedemdziesiąt groszy) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP:

- od kwoty 10 155,61 zł od dnia 27 listopada 2014 roku do 22 kwietnia 2015 r.;

- od kwoty 8.255,61 zł od dnia 23 kwietnia 2015 roku do dnia 17 września 2015 r.;

- od kwoty 3.255,61 zł od dnia 18 września 2015 r. do dnia zapłaty;

II/ zasądzone świadczenie w punkcie I wyroku rozkłada na 9 rat, przy czym 1 rata w kwocie 1000 zł, natomiast kolejne 7 rat w wysokości po 300 zł, a 9 rata obejmuje kwotę 283,70 zł oraz odsetki do dnia 3 grudnia 2015 roku z zaznaczeniem, iż raty będą płatne miesięcznie począwszy od stycznia 2016 roku do 10 dnia każdego miesiąca, z zastrzeżeniem, iż w przypadku uchybienia spłaty co najmniej dwóch kolejnych rat cała pozostała należność do zapłaty staje się natychmiast wymagalna;

III/ umarza postępowanie co do kwoty 1.900 zł;

IV/ dalej idące powództwo oddala;

V/ z zasądza od pozwanego **M. S.** na rzecz strony powodowej **B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G.** kwotę **1.525 zł** tytułem zwrotu części kosztów procesu.

sygn. akt I C 2171/14

UZASADNIENIE

Strona powoda B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny z siedzibą w G. wniosła pozew przeciwko M. S. o zapłatę kwoty 10283,70 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia wniesienia pozwu, to jest od 27 listopada 2014r., do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podała, że w dniu 15 lutego 2010 roku pozwany zawarła z L. Bank umowę kredytu gotówkowego nr (...). Z dniem 23 września 2011r. L. Bank zmienił nazwę na (...) Bank (...) S.A Wobec braku spłaty zadłużenia, wierzytelność, wynikająca z umowy została sprzedana na rzecz powoda, na mocy umowy z dnia 27.03.2014r. Powód nabył wierzytelność w łącznej kwocie 9665,92zł, w tym:

6103,19 zł tytułem kapitału,

3076,64 zł tytułem odsetek umownych, naliczonych przez bank w wysokości zgodnej z treścią zawartej z pozwanym umowy kredytu gotówkowego, w okresie od dnia jej zawarcia do dnia sprzedaży wierzytelności na rzecz powoda,

358,00 zł, tytułem kosztów poniesionych przez bank w związku z monitoringiem płatności (koszty upomnień telefonicznych i pisemnych) oraz tytułem kosztów działań windykacyjnych, podejmowanych przez bank po dniu wypowiedzenia umowy (koszty windykacji pisemnej, telefonicznej i bezpośredniej), w wysokości zgodnej z treścią umowy kredytu gotówkowego, 128,09 zł, tytułem zasądzonych i niewyegzekwowanych przez poprzedniego wierzyciela kosztów procesu, związanych z zaopatrzeniem bankowego tytułu egzekucyjnego sądową klauzulą wykonalności oraz kosztów egzekucyjnych poniesionych przez poprzedniego wierzyciela, lecz nie wyegzekwowanych w toku egzekucji, które powód nabył na podstawie powołanej umowy sprzedaży.

Odnosnie ostatniej kwoty powód wskazał, że jako podmiot niebędący bankiem, nie ma innej prawnej możliwości wyegzekwowania należności z tego tytułu, poza wystąpieniem o ich zapłatę na drogę sądową. Powód nie wnosi o zasądzenie odsetek od kwoty tych kosztów. Aktualna na dzień cesji wierzytelności wysokość zadłużenia potwierdza m.in. wyciąg z załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności. Od dnia nabycia wierzytelności, powód kontynuował naliczanie odsetek za opóźnienie w spłacie wymagalnego kapitału wg umownej stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Podał, że na dzień wniesienia pozwu, zaległość z tego tytułu wynosiła 617,78 zł. Łączna wysokość zadłużenia pozwanego na dzień 26 listopada 2014 roku została stwierdzona dokumentem księgowym w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda. Cała kwota zadłużenia jest wymagalna. Powód dokonał kapitalizacji odsetek, należnych na dzień wniesienia pozwu, w związku, z czym domaga się o zasądzenie na jego rzecz odsetek za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Pozwany, wzywany do zapłaty, nie uiściła na rzecz powoda żadnej kwoty, zatem, jak wskazał powód, skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego było konieczne i uzasadnione.

Postanowienie z dnia 13 grudnia 2014r. Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie przekazała sprawę do Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie wobec stwierdzenie braku podstawy do wydania nakazu zapłaty, gdyż przetoczone w pozwie okoliczności budzą wątpliwości.

W toku postępowania przed Sądem Rejonowym w Dzierżoniowie powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. Podał, iż pierwotny wierzyciel wypowiedział pozwanemu zawartą z nim umowę z datą wymagalności na dzień 12.04.2012r. Wobec dalszego braku spłaty zadłużenia bank wystawił Bankowy Tytuł Wykonawczy i wszczął na jego podstawie postępowanie egzekucyjne, które również nie doprowadziło do zaspokojenia roszczeń. Roszczenie dochodzone pozvem powód nabył na mocy umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 31 marca 2014 roku, o czym pozwany został powiadomiony pismem z dnia 13 maja 2014 roku. Powód prowadził działania, zmierzające do dobrowolnego spełnienia przez pozwanego świadczenia, kierując m.in. pisemne upomnienia. W korespondencji tej pozwany został również poinformowany o cesji wierzytelności, wysokości zadłużenia, o numerze rachunku, na który należy spłacić zadłużenie oraz numerze telefonu nowego wierzyciela. Mimo iż działania te miały na celu polubowne załatwienie sprawy, okazały się bezskuteczne. Pozwany nie dokonał spłaty zadłużenia, nie skontaktował się z powodem. Powód podał, iż wg informacji przekazanych przez poprzedniego wierzyciela, pozwany dokonała na jego rzecz wpłat zgodnie z przedłożonym przez powoda rozliczeniem wierzytelności. Na rzecz powoda pozwany nie dokonał

żadnej wpłaty. Łączne zadłużenie pozwanego na dzień wniesienia pozwu obrazuje wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu. Na kwotę odsetek wskazaną w tym wyciągu składa się suma wszystkich odsetek naliczonych przez bank przed dniem cesji wierzytelności na rzecz powoda oraz suma odsetek naliczonych przez powoda od dnia cesji wierzytelności z dnia wystawienia wyciągu (tzw. odsetki dynamicznym best). Na kwotę kosztów, wskazaną w wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu, składają się wszystkie koszty, naliczone przez bank do dnia cesji wierzytelności na fundusz.

Na rozprawie w dniu 19 marca 2015r. pozwany oświadczył, iż nie jest w stanie spłacić całego zadłużenia jednorazowo i wniósł o rozłożenie zadłużenia na raty, z tym, że pierwszą ratę w wysokości 2000 zł jest w stanie uiścić niezwłocznie, a pozostałą część w terminie dwóch miesięcy.

W piśmie procesowym z dnia 18.06.2015r. strona powodowa wyraziła zgodę na propozycję pozwanego.

Na rozprawie w dniu 29 czerwca 2015r. pozwany oświadczył, iż w dniu 21 kwietnia 2015r. spłacił część dochodzonej kwoty, tj. 1900 zł. Pozostałą część zadłużenia zamierza spłacić z pożyczki zaciągniętej w miejscu pracy, a informację czy otrzyma taką pożyczkę będzie miał w ciągu dwóch miesięcy.

W odpowiedzi na powyższe – pismem z dnia 28 lipca 2015r.- strona powodowa potwierdziła otrzymanie w dniu 22.04.2015r. wpłaty od pozwanego w wysokości 1900 zł. W związku z czym ograniczyła swoje żądanie o kwotę 1900 zł i tym samym wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 8.383,70 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 10.155,61 zł za okres od 28.11.2014r. do dnia 22.04.2015r. oraz od kwoty 8.383,70 zł za okres od dnia 23.04.2015r. do dnia zapłaty oraz koszty procesu.

Na rozprawie w dniu 24 września 2015r. pozwany oświadczył, iż po ostatniej rozprawie wpłacił na rzecz powoda kwotę 5000 zł. Pozostałą kwotę będzie w stanie uiścić do końca roku.

W odpowiedzi na powyższe – pismem z dnia 15 października 2015r.- strona powodowa potwierdziła otrzymanie w dniu 17.09.2015r. wpłaty od pozwanego w wysokości 5000 zł. W związku z czym ograniczyła swoje żądanie o kwotę 5000 zł i tym samym wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 8.383,70 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 10.155,61 zł za okres od 28.11.2014r. do dnia 22.04.2015r. , od kwoty 8255,61 zł za okres od dnia 23.04.2015r. do dnia 17.09.2015r. oraz od kwoty 3255,61 zł za okres od dnia 18.09.2015r. do dnia zapłaty oraz koszty procesu. Jednocześnie powód wyraził zgodę na ratalną spłatę zadłużenia na następujących warunkach: należność główna do spłaty w 2 ratach po 1.691,85 zł w bieżącym roku + pozostała kwota w 6 ratach miesięcznych po 624,83 zł,

bądź należność główna do spłaty jednorazowo w bieżącym roku + pozostała kwota w 9 ratach miesięcznych po 416,55 zł,

bądź należność główna do spłaty w dwóch ratach po 1691,85 zł w bieżącym roku + pozostała kwota w 3 ratach miesięcznych po 1250 zł.

Na rozprawie w dniu 3 grudnia 2015r. pozwany oświadczył, iż na początku 2016r. otrzyma kwotę 1000 zł, pozostałą część zadłużenia jest w stanie spłacać w ratach po 300 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 lutym 2010 roku pozwany M. S. zawarł z (...) Bank S.A. z siedzibą we W. umowę pożyczki gotówkowej nr (...), na podstawie której bank udzielił pozwanemu na jego wniosek pożyczkę gotówkową w kwocie 8963,41 zł. W dniu zawarcia umowy oprocentowanie pożyczki wynosiło 12,50 % w stosunku rocznym i było stałe. Pozwany zobowiązał się do spłaty pożyczki wraz z odsetkami w 36 ratach miesięcznych, począwszy od 20 marca 2010 roku. Kwota miesięcznej raty pożyczki wyniosła 300,37 zł. Ostateczny termin spłaty został określony na 20 luty 2013 roku. Zgodnie z umową,

niespłacenie rat lub jej części w ustalonym terminie, powodowało powstanie zadłużenia przeterminowanego, od którego pobierane miały być odsetki karne w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Dowód : umowa pożyczki z dnia 15.02.2010r.-k. 16-20.

W dniu 13 września 2011r. (...) Bank S.A. zmienił nazwę na (...) Bank (...) Spółka Akcyjna.

Dowód - odpis pełny z KRS nr (...).

W dniu 12 kwietnia 2012 roku (...) Bank (...) S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, stwierdzając zadłużenie kredytobiorcy M. S., z tytułu umowy pożyczki, zawartej dnia 15 lutego 2010 roku, nr (...), w wysokości 7551,53 zł, w tym:

-należność główna w kwocie 6103,19 zł,

-odsetki za okres od dnia 15.02.2010r. do dnia wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego w kwocie 1090,34 zł,

- należne koszty, opłaty i prowizje w kwocie 358,00 zł

- dalsze odsetki, które obciążają dłużnika od dnia następnego po dniu wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego do dnia zapłaty, obliczane od kwoty 6103,19 zł naliczane będą wg zmiennej stopy procentowej odsetek maksymalnych.

Bank oświadczył, że roszczenie, wynikające z zobowiązania dłużnika, jest wymagane, a egzekucja ma być prowadzona na rzecz Banku, który wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, z ograniczeniem egzekucji do kwoty 36 626,64 zł wynikającej z oświadczenia dłużnika o poddaniu się egzekucji.

Dowód : bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 12.04.2012r-k. 11.

Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2012r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 12.04.2012r. wydanemu przez (...) Bank (...) S.A., na mocy którego dłużniczka M. S. powinna wierzycielowi (...) Bank (...) S.A.. zapłacić kwotę 7551,53 zł wraz z dalszymi odsetkami od dnia 13 kwietnia 2012r. do dnia zapłaty, obliczane od kwoty 6103,19 zł naliczane według zmiennej stopy procentowej odsetek maksymalnych, tj. w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego.

Ponadto zasądzono od dłużnika M. S. na rzecz wierzyciela (...) Bank (...) S.A. kwotę 71,92 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Dowód : postanowienie z dnia 20.12.2012r.-k. 11.

(...) Bank (...) S.A.. wszczęcie egzekucji na podstawie wymienionego wyżej bankowego tytułu egzekucyjnego, opatrzonego klauzulą wykonalności. Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2013 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Wołominie M. M. umorzył postępowanie egzekucyjne, wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Ustalił zarazem koszty postępowania egzekucyjnego w kwocie 156,17 zł i w całości obciążył nimi dłużnika, orzekając o obowiązku ich zwrotu na rzecz wierzyciela.

Dowód : postanowienie Komornika z dnia 14.06.2013r.- k. 13.

Na mocy umowy z dnia 31 marca 2014 roku (...) Bank (...) S.A.. sprzedał stronie powodowej wierzytelności, przysługującą względem pozwanej na łączną kwotę w wysokości 9665,92 zł, na którą składała się:

kwota 6103,19 zł, tytułem kapitału,

kwota 569,61 zł, tytułem odsetek umownych,

kwota 2507,03 zł, tytułem odsetek karnych,

kwota 358 zł, tytułem opłaty windykacyjnych,

kwota 128,09 zł, tytułem opłaty egzekucyjnej,

Dowód : wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności wraz z wyciągiem z załącznika –k. 35-42.

Pismem z dnia 13 maja 2014 roku strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 9782,56 zł z tytułu umowy kredytu gotówkowego z dnia 15 lutego 2010 roku. Poinformowała zarazem o nabyciu wierzytelności od (...) Bank (...) S.A.. z siedzibą w W. na podstawie umowy z 31 marca 2014 roku.

Dowód : pisma powoda- k. 14-15.

W dniu 26 listopada 2014 roku strona powodowa, w wyciągu z ksiąg rachunkowych, stwierdziła, że po cesji wierzytelności z umowy kredytu gotówkowego z dnia 15 lutego 2010 roku, przysługuje jej wobec dłużnika M. S. wierzytelności w kwocie 10 283,70 zł, w tym: kapitał w kwocie 6103,19 zł, odsetki w kwocie 3694,42 zł i koszty w kwocie 486,09 zł.

Dowód - wyciąg z dnia 26.11.2014r.-k. 29.

W dniu 21 kwietnia 2015r. pozwany wpłacił stronie powodowej kwotę 1900 zł. A w dniu 16 września 2015r. wpłacił kwotę 5000 zł.

Dowód - potwierdzenie wpłaty gotówką- k. 56, 64.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części, tj. co do kwoty 3383,70 zł.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową, jej wyliczeniach oraz dowodach wpłat dokonanych przez pozwanego w toku postępowania. Stan faktyczny między stronami był co do zasady bezsporny. Powód wykazał w sposób dostateczny istnienie ważnego zobowiązania na podstawie umowy pożyczki z 15.02.2010r., z przejściem uprawnień na swoją rzecz w drodze umowy przelewy wierzytelności z dnia 31.03.2014r. (art. 471 kc w zw. z art. 481§1 kc i art. 509 kc i art. 6 kc). Pozwany co do zasady nie kwestionował istnienia i wysokości roszczenia, tym bardziej, że dotychczas nie podnosił żadnych zarzutów odnośnie działań prowadzonych na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego, opatrzonego klauzulą wykonalności, ani co do zasady, ani co do wysokości, czy też wymagalności roszczenia. Ostatecznie pozwany domagał się rozłożenia świadczenia na raty nie negując jego wysokości.

Pozwany w toku postępowania spłacił część zadłużenia, co potwierdziła strona powodowa. Bowiem w dniu 21 kwietnia 2015r. uiszczył na rzecz strony powodowej kwotę 1900 zł. Strona powodowa ograniczała roszczenie o tą kwotę i wniosła o zasądzenie kwoty 8383,70 zł (kwota należność głównej (...),70 pomniejszona o 1900 zł). Stosownie do dyspozycji art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Natomiast zgodnie z dyspozycją art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli strona cofnęła ze skutkiem prawnym pozew. Natomiast przepis art. 203 § 4 k.p.c. stanowi, że Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. Należy podkreślić, iż w okolicznościach niniejszej sprawy cofnięcie częściowe pozwu nie sprzeciwia się w żaden sposób zasadom współżycia społecznego, powód bowiem cofnął pozew z uwagi na spłatę roszczenia przez powoda w kwocie 1900 zł, a pozwany się temu nie sprzeciwiał. W związku z tym umorzono postępowanie co do kwoty 1900 zł (pkt. III wyroku)

Ponadto pozwany w dniu 16 września 2015r. dokonał kolejnej spłaty zadłużenia wobec powoda poprzez uiszczenie kwoty 5000 zł. Strona powodowa potwierdziła otrzymanie niniejszej kwoty, jednak w piśmie z dnia 15 października

2015r. nadal wносиła o zasądzenie kwoty 8383,70 zł, tym samym nie pomniejszyła dochodzonej należności o uznaną wpłatę. Zgodnie z powszechnie przyjętym orzecznictwem jeżeli powód po spełnieniu świadczenia przez pozwanego po doręczeniu pozwu nie cofnął pozwu, sąd oddala powództwo (tak min. SN w uchwale z dnia III CZP 119/13 z dnia 26 lutego 2014r). W przypadku zaspokojenia roszczenia powoda przez pozwanego w toku procesu nie dojdzie do umorzenia postępowania, jeżeli powód nie cofnie pozwu, ponieważ w dalszym ciągu istnieje żądanie rozpoznania sprawy i orzeczenia o przedstawionym sporze. Samo zaspokojenie roszczenia bez cofnięcia pozwu wywołuje skutki materialnoprawne, prowadzące do oddalenia powództwa z powodu jego bezzasadności, nie zachodzi przeszkoda w merytorycznym rozpoznaniu sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1999 r., III CKN 936/98, niepubl.). Powództwo w tym zakresie nie jest zasadne wobec wygaśnięcia roszczenia wywołane zapłatą. Z uwagi na dokonaną przez pozwanego w toku postępowania spłatą w kwocie 5000 zł, Sąd oddalił powództwo wobec nie cofnięcia w tym zakresie pozwu przez powoda (punkt IV wyroku).

Wobec powyższego Sąd uznał roszczenie jako słuszne i celowo wytoczone co do całej kwoty, tj. 10283,70 zł, jednakże wobec spłaty dokonanej przez pozwanego w toku postępowania należało ją pomniejszyć o kwotę 6900 zł. W konsekwencji w pkt. I wyroku Sąd zasądził kwotę 3383,70 zł.

Ponadto powód wniósł o zasądzenie odsetek umownych od kwoty 10 155,61 zł. Orzeczenie o odsetkach uzasadnia przepis art. 481 § 1 k.c. Stanowi on bowiem, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wysokość odsetek reguluje przepis art. 481 § 2 k.c., który stanowi, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Z kolei przepis art. 482 § 1 k.c. stanowi, że od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

W przedmiotowej sprawie strona powodowa domagała się odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia wniesienia pozwu i Sąd zasądził odsetki zgodnie z żądaniem strony powodowej na podstawie powyższych przepisów.

Pozwany wniósł o rozłożenie zasądzonych świadczeń na raty. Strona powodowa co do zasady zgodziła się na propozycję pozwanego i określiła kilka sposobów rozłożenia zasądzonych świadczeń na raty.

Zgodnie z art. 320 kpc, w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie (...). W uchwale z dnia 22 września 1970 r. (sygn. akt: III PZP 11/70, OSNC 1971/4/61) Sąd Najwyższy wskazał, że rozkładając z mocy art. 320 kpc zasądzone świadczenia pieniężne na raty, sąd nie może - na podstawie tego przepisu - odmówić przyznania wierzycielowi żądanych odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzającego świadczenie; rozłożenie zasądzonych świadczeń na raty ma jednak ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat.

Celem, któremu przepis art. 320 kpc ma służyć jest ochrona dłużnika w szczególnie uzasadnionych wypadkach, a podstawą jego zastosowania jest wyłącznie uznanie sądu, że taki szczególnie uzasadniony wypadek ma miejsce. Powołany przepis uprawnia sąd do modyfikowania treści łączącego strony stosunku zobowiązaniowego. Wskutek rozłożenia na raty następuje z mocy konstytucyjnego wyroku inne oznaczenie sposobu i terminu spłaty świadczenia należnego wierzycielowi. Dłużnik na podstawie takiego wyroku zostaje zobowiązany do regulowania swojego długu w sposób ratalny zamiast w sposób wynikający z łączącego strony stosunku zobowiązaniowego. Wskutek rozłożenia zasądzonych świadczeń na raty, terminy spłaty ratalnych świadczeń są od tej chwili inne, późniejsze, a leżące u podstaw zdarzenia w postaci opóźnienia lub zwłoki przestają z mocy orzeczenia sądu istnieć co do ratalnych świadczeń w okresie od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat.

W ocenie Sądu, trudna sytuacja w której znalazł się pozwany, przy jednoczesnej woli pozwanego spłaty zadłużenia w ratach po 300 zł i aprobachie strony powodowej uzasadniały skorzystanie z możliwości jaką daje przepis art. 320 kpc. Z tych przyczyn uwzględniony został wniosek pozwanego o rozłożenie spłaty zasądzonych świadczeń na raty, co

znalazło odzwierciedlenie w pkt. II sentencji wyroku. Zasądzona należność rozłożona została na 9 rat miesięcznych, w tym pierwsza rata w kwocie 1000 zł, a następne siedem rat w kwotach po 300 zł oraz ostatnia rata w kwocie 283,70 zł wraz z odsetkami naliczonymi do dnia 3 grudnia 2015r.

W pkt V wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu. Rozstrzygnięcie oparto na przepisach art. 100 kpc w zw. z art. 98§1 i 3 kpc, stosunkowo rozdzielając koszty procesu zgodnie z wynikiem postępowania, przyjmując, że powód wygrał sprawę w ~52%, także w zakresie umorzonego powództwa co do kwoty 1900 zł. W skład kosztów procesu, które poniósł powód, wchodzi wynagrodzenie pełnomocnika, będącego adwokatem (w stawce minimalnej) 2400 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa- 17 zł oraz opłata od pozwu – 515 zł. Jako przegrywająca sprawę w 52%, pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 1525,00 zł ((...) 52 %), tytułem poniesionych celowych kosztów procesu.